

ז וסרו הצפרדעים ממך ומבתוך ומעבדך ומעמך רק ביאר תשארה:
וסרו הצפרדעים ממך ומבתוך ומעבדך ומעמך רק ביאר תשארה:
ויעדון ערדעניא מנך ומבתוך ומעבדך ומעמך לחוד בנהרא ישתארן:

ח ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל-יהוה על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה:

ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל-יהוה על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה:
וינפק משה ואהרן מלות פרעה וצלי משה קדם יי על עסק ערדעניא די שוי לפרעה:

ט ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים מן-החצרות ומן-השדות:
ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים מן-החצרות ומן-השדות:
ועבד יי כפתגמא דמשה ומיתו ערדעניא מן בתיא מן דרתא ומן חקלתא:

י ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ:
ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ:
ויכנשו יתהון דגורין דגורין וסריאו על ארעא:

יא וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
וחזא פרעה ארי הות רוחתא ויתקור ית לביה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי: ם

יב ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-מטף וקח את-עפר הארץ והיה לכןם בכל-ארץ מצרים:

ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-מטף וקח את-עפר הארץ והיה לכןם בכל-ארץ מצרים:
ואמר יי למשה אמר לאהרן ארים ית חטרך ומחא ית עפרא דארעא ויהא לקלמתא בכל ארעא דמצרים:

רשי

(ח) ויצא, ויצעק, מיד, שיפרתו למחר:

(י) חמרם חמרם, צבורים צבורים, כתרגומו — 'דגורין דגורין', גלים:

(יא) והכבד את-לבו, לשון פעל הוא כמו: "הלוך ונסוע" (בראשית יב ט), וכן: "והכות את מואב" (מ"ב ג כד), "ושאול לו באלהים" (ש"א כב יג), "הכה ופצע" (מ"א כ לו). כאשר דבר ה', והיכן דבר, "ולא ישמע אליכם פרעה" (שמות ז ד):

(יב) אמר אל אהרן, לא היה העפר כדאי ללקות על ידי משה, לפי שהגן עליו כשהרג את המצרי ויטמנהו בחול, ולקח על ידי אהרן:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיֵּטְ אֱהֲרֹן אֶת-יָדוֹ כַּמַּטְהוֹ וַיַּךְ אֶת-עֵפֶר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה כָּל-עֵפֶר הָאָרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיֵּטְ אֱהֲרֹן אֶת-יָדוֹ כַּמַּטְהוֹ וַיַּךְ אֶת-עֵפֶר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה כָּל-עֵפֶר הָאָרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַעֲבָדוּ כֵן וְאָרִים אֶהְרֹן יַת יְדִיה בְּחִטְרִיה וּמָחָא יַת עַפְרָא דְאַרְעָא וְהוֹת קְלִמְתָא בְּאַנְשָׁא וּבְבַעֲרָא כָּל עַפְרָא דְאַרְעָא הוֹת קְלִמְתָא בְּכָל אַרְעָא דְמִצְרָיִם:

יד וַיַּעֲשׂוּ-כֵן תְּחַרְטְמִים בְּלִטְיָתָם לְהוֹצִיא אֶת-הַכֶּנֶם וְלֹא יִכְלוּ וַתְּהִי הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן תְּחַרְטְמִים בְּלִטְיָתָם לְהוֹצִיא אֶת-הַכֶּנֶם וְלֹא יִכְלוּ וַתְּהִי הַכֶּנֶם בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה: וַעֲבָדוּ כֵן חֲרָשָׂא בְּלַחְשִׁיהוֹן לְאַפְקָא יַת קְלִמְתָא וְלֹא יִכְלוּ וְהוֹת קְלִמְתָא בְּאַנְשָׁא וּבְבַעֲרָא:

טו וַיֹּאמְרוּ תְּחַרְטְמִם אֶל-פְּרֻעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב-פְּרֻעָה וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

וַיֹּאמְרוּ תְּחַרְטְמִם אֶל-פְּרֻעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב-פְּרֻעָה וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַאֲמָרוּ חֲרָשָׂא לְפְרֻעָה הָא מָחָא מִן קָדָם יְיָ הִיא וְאַתְקַף לְכָא דְפְרֻעָה וְלֹא קִבִּיל מְנַהוֹן כְּמָא דְמַלִּיל יְיָ: ם

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁבֵם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרֻעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיִמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁבֵם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרֻעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיִמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי:

וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה אֲקָדָם בְּצַפְרָא וְאַתְעַתֵּד קָדָם פְּרֻעָה הָא נַפְק לְמִיָּא וְתִימַר לִיָּה כְּדָנָן אָמַר יְיָ שְׁלַח עָמִי וַיַּפְלִחוּן קְדָמִי:

רש"י

(יג) וַתְּהִי הַכֶּנֶם, הֶרְחִישָׁה, פְּדוּלִיִּד"א בְּלַע"ז:

(יד) לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּנֶם, לְבִרְאָתָם, (ג"א: וְלֹא-שָׁמַע) מִמָּקוֹם אַחֵר. וְלֹא יִכְלוּ, שְׁאִין הַשֵּׁד שׁוֹלֵט עַל בְּרִיָּה פְּחוּתָה מִכְּשֻׁעוֹרָה

(סנהדרין טז):

(טז) אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, מְכָה זוֹ אֵינָה עַל יְדֵי כְּשָׁפִים, מֵאֵת הַמָּקוֹם הַיָּא. בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה', "וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרֻעָה" (שמות

: ד')

זו כִּי אִם-אֵינֶיךָ מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנְּנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָךְ וּבְכַתְיָךְ אֶת-הָעָרֹב
וּמְלֹאוֹ בְּתִי מִצָּרִים אֶת-הָעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ:

כִּי אִם-אֵינֶיךָ מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנְּנִי מִשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָךְ וּבְכַתְיָךְ אֶת-הָעָרֹב וּמְלֹאוֹ בְּתִי מִצָּרִים
אֶת-הָעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ:

אֲרִי אִם לִיתֶךָ מְשַׁלַּח יְתַ עַמִּי הֵא אֲנֵא מְשַׁלַּח בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָךְ וּבְכַתְיָךְ יְתַ עָרוֹבָא וְיִמְלוֹן בְּתִי מִצָּרִים
יְתַ עָרוֹבָא וְאִף אֲרַעָא דְאֲנוּן עָלֶיהָ:

יח וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עָמַד עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הַיּוֹת-שֵׁם עָרֹב לְמַעַן
תִּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ:

וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עָמַד עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הַיּוֹת-שֵׁם עָרֹב לְמַעַן תִּדַע כִּי אֲנִי
יְהוָה בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ:

וְאֶפְרַיִם בְּיוֹמָא הַהוּא יְתַ אֲרַעָא דְגִשְׁן דְּעַמִּי קָאִים עָלֶיהָ בְּדִיל דְּלֹא לְמַהוּי תַמְן עָרוֹבָא בְּדִיל דְּתִדַע אֲרִי
אֲנֵא יְיָ שְׁלִיט בְּגוֹ אֲרַעָא: שישי

~~~~~ רִשׁוֹי ~~~~~

(יז) מִשְׁלִיחַ בְּךָ, מְגִרָה בְּךָ, וְכֵן: "וְשֶׁן-בְּהֵמַת אֲשַׁלַּח בְּכֶם" (דברים לב כד), לְשׁוֹן 'שְׁסוּי', אֲנִיטִיץִי"ר בְּלַע"ז. אֶת הָעָרֹב, כֹּל מִינֵי
חַיּוֹת רְעוּת וּנְחָשִׁים וְעִקְרָבִים בְּעָרְבוּבִיא, וְהָיוּ מִשְׁחִיתִים בָּהֶם. וַיֵּשׁ טַעַם בְּדָבָר בְּאֲגָדָה בְּכֹל מִכָּה וּמִכָּה: לְמָה זֶה וְלָמָּה
זֶה, בְּטַכְסִי מְלַחְמוֹת מְלָכִים בָּא עָלֵיהֶם, כְּסִדְר מְלָכוֹת כְּשִׁצְרָה עַל עִיר: בְּתַחֲלָה מְקַלְקֵל מְעִינֹתֶיהָ, וְאַחֵר כֶּךָ תּוֹקְעִין
עָלֵיהֶם וּמְרִיעִין בְּשׁוֹפְרוֹת לִירָאָם וּלְבַהֲלֵם, וְכֵן הַצְּפָרְדַּעִים, מְקַרְקְרִים וְהוֹמִים וְכוּ', כְּדֹאִיתָא בְּמִדְרַשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא (בא ט):

(יח) וְהַפְּלִיתִי, וְהַפְּרַשְׁתִּי, וְכֵן: "וְהַפְּלָה ה'" (שמות ט ה), וְכֵן: "לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ" (דברים ל יא) — לֹא מְבַדֵּלֶת וּמְפַרְשֶׁת הִיא
מִמֶּךָ. לְמַעַן תִּדַע כִּי אֲנִי ה' בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ, אִף עַל פִּי שְׁשֻׁכִּנְתִּי בְּשָׂמִים, גְּזַרְתִּי מִתְקַיְמַת בְּתַחֲתוֹנִים: